

“విశ్వ కళ్యాణం చేయుటకు సహజ సాధనము - శ్రేష్ఠ సంకల్పాల

ఏకాగ్రత”

మీ నిరాకారీ స్థితి, సాకారీ స్థితులను గురించి బాగా తెలుసుకున్నారా? రెండు స్థితులలో స్థితులవ్వడం సహజమనిపిస్తున్నదా లేక సాకార స్థితిలో స్థితమవ్వటం సహజంగా, నిరాకారీ స్థితిలో స్థితులవ్వడం కష్టమనిపిస్తున్నదా? సంకల్పము చేసిన వెంటనే ఆ స్థితిలో స్థితమైపోవాలి అనగా వెంటనే ఆ స్థితి వచ్చేయాలి. ఒక్క సెకండు సంకల్పం ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ స్థితము చేయగలదు. పైకి తీసుకెళ్లుటకు గాని, క్రిందికి తీసుకు వచ్చేందుకు గాని ఆత్మిక లిప్ట సంకల్పమే. దాని ద్వారా కావాలనుకుంటే సర్వ శ్రేష్ఠము అనగా ఉన్నత గమ్యానికి చేరుకోవచ్చు అనగా నిరాకార స్థితిలో స్థితము కావచ్చు, కావాలనుకుంటే ఆకారీ స్థితిలో స్థితము కావచ్చు, సాకారీ స్థితి కావాలనుకుంటే సాకారీ స్థితిలో స్థితము కావచ్చు. ఇటువంటి అభ్యాసము(ప్రాక్టీస్/Practice) అనుభవమవుతున్నదా? సంకల్ప శక్తిని ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ ఉపయోగించగలుగుతున్నారా? ఎందుకంటే ఆత్మ ఈ సూక్ష్మ శక్తులకు యజమాని. మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులంటే సర్వ శక్తులను ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎలా కావాలంటే అలా కార్యములో ఉపయోగించగలగాలి. ఇటువంటి యజమాని స్థితిని అనుభవము చేస్తున్నారా? స్వయంను సంకల్పాలను రచించే రచయితగా అనుభవము చేస్తున్నారా? రచనకు వశీభూతులైపోవడం లేదు కదా? ఏ స్థితిలో స్థితమవ్వమని ఆదేశం లభిస్తూనే ఆ స్థితిలో ఒక్క సెకండులో స్థితమైపోయే అభ్యాసముందా? లేక యుద్ధము చేస్తూనే సమయాన్ని పోగొట్టుకుంటున్నారా? యుద్ధము చేస్తూనే సమయం గడచిపోతుందా? ఒకవేళ యుద్ధము చేస్తూనే సమయము గడచిపోతే, స్వయంను ఆ స్థితిలో స్థితము చేసుకోకుంటే వారిని మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులని అంటారా లేక క్షత్రియులని అంటారా? క్షత్రియులనగా చంద్ర వంశీయులు.

వర్తమాన సమయంలో విశ్వ కళ్యాణము చేయుటకు సహజ సాధనం - శ్రేష్ఠ సంకల్పాల ఏకాగ్రత. శ్రేష్ఠ సంకల్పాల ఏకాగ్రత ద్వారా భ్రమించే సర్వ ఆత్మల బుద్ధిని ఏకాగ్రం చేయాలి. మొత్తం విశ్వములోని ఆత్మలందరూ విశేషంగా, భ్రమించే బుద్ధి ఏకాగ్రం కావాలని లేక చంచలమవుతున్న మనసు-బుద్ధి ఏకాగ్రమైపోవాలని కోరుకుంటున్నారు. విశ్వమంతా కోరుతున్న ఈ కోరికను లేక డిమాండ్(కోరిక/ Demand)ను ఎలా పూర్తి చేస్తారు? స్వయం మీరే ఏకాగ్రం కాకుంటే ఇతరులనెలా ఏకాగ్రం చేయగలరు? అందువలన ఏకాగ్రత అనగా సదా ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరు అని నిరంతరము ఏకరస స్థితిలో స్థితమయ్యే విశేష అభ్యాసం చెయ్యండి. అందుకు ఇంతకుముందు వినిపించాను కదా ఒకటేమో - వ్యర్థ సంకల్పాలను శుద్ధ సంకల్పాలలోకి పరివర్తన చేసుకోండి. రెండవది - మాయ ద్వారా వచ్చే అనేక ప్రకారాలైన విఘ్నాలను ఈశ్వరీయ లగ్నము ఆధారముతో సహజంగా సమాప్తము చేస్తూ అడుగు ముందుకు వేస్తూ వెళ్లండి. విఘ్నాలకు భయపడుటకు ముఖ్య కారణమేమిది? విఘ్నాలు వచ్చినపుడు, లగ్నమును పరీక్షించు సమయములో ఆవగ్నీ తప్పక వస్తాయని బాపదాదా ముందుగానే తెలిపిన జ్ఞానమును మరచిపోతారు.

విఘ్నాలు వస్తాయని ముందే తెలిసినప్పుడు భయపడే అవసరమేముంది? కొత్తదని ఎందుకనుకుంటారు?

మాయ ఎందుకు వస్తుంది? వ్యర్థ సంకల్పాలు ఎందుకు వస్తాయి? బుద్ధి ఎందుకు భ్రమిస్తుంది? వాతావరణము ఎందుకు ప్రభావము వేస్తుంది? సంబంధీకులు ఎందుకు తోడు రావడం లేదు? పాత సంస్కారాలు ఇంకా ఎందుకు బయటపడుతున్నాయి? ఈ ప్రశ్నలు, విఘ్నాలను తొలగించుకొనుటకు బదులు తండ్రి పై గల లగ్నమును దూరము చేయుటకు నిమిత్తమవుతారు. ఎంత ముందుకు వెళ్తూ ఉంటామో మాయ అంత భిన్న-భిన్న రూపాలలో పరిక్షించుటకు వస్తుంది అన్న తండ్రి మహావాక్యాలు మర్చిపోయారా? కాని పరిక్షలే ముందుకు తీసుకెళ్లే సాధనము, క్రింద పడవేసేది కాదు. కారణమును నివారించుటకు బదులు కారణం గురించి ఆలోచిస్తూ సమయాన్ని శక్తిని పోగొట్టుకుంటున్నారు. కారణానికి బదులు నివారణ గురించి ఆలోచించండి, నిర్విఘ్నంగా అయిపోండి. ఇది ఎందుకు వచ్చింది? అని ఆలోచించరాదు. ఇవన్నీ రావలసిందే అను స్మృతిలో ఉంటే సమర్థ స్వరూపులైపోతారు.

రెండవది - చిన్న చిన్న విఘ్నాలు ఎందుకు వస్తున్నాయని ప్రశ్న వస్తుంది? తద్వారా వ్యర్థ సంకల్పాల వరుస(క్యూ/Queue) పెరిగిపోతుంది. ఆ క్యూను సమాప్తము చేసుకొనుటలో చాలా సమయం పడుతుంది. అందువలన ముఖ్య బలహీనత ఏమంటే జ్ఞాన స్వరూప స్థితిలో స్థితులైనప్పటికీ విఘ్నాలను దాటలేకపోతున్నారు. జ్ఞానులుగా ఉన్నారు కాని జ్ఞాన స్వరూపులుగా అవ్వాలి.

వాతావరణం ఎందుకు ప్రభావం చూపుతుంది? అందుకు కారణమేమిటి? మేము మా శక్తిశాలి వృత్తి ద్వారా వాయుమండలాన్ని పరివర్తన చేసేవారమనే స్మృతిని మర్చిపోతున్నారు. మేము విశ్వ పరివర్తకులమని చెప్తారు కదా మరి విశ్వ పరివర్తనలో వాయుమండలమును కూడా పరివర్తన చేయాలి. మీరు అశుద్ధమును శుద్ధముగా చేయుటకే నిమిత్తాలు. అటువంటప్పుడు వాయుమండలం అలా ఉండినది అందుకే బలహీనమైపోయామని ఎందుకు ఆలోచిస్తారు? ఇది అయిందే కలియుగం, తమోప్రధాన ఆసురీ సృష్టి ఇందులో వాతావరణం అశుద్ధముగా కాక ఎలా ఉంటుంది? తమోగుణీ సృష్టిలో ఉంటూ, వాతావరణాన్ని పరివర్తన చేయుటే బ్రాహ్మణుల కర్తవ్యము. కర్తవ్య స్మృతిలో ఉంటే అనగా రచయిత స్థితిలో స్థితులై ఉంటే వాతావరణానికి అనగా మీ రచనకు వశము కారు. పరివర్తకులై, దీనినెలా పరివర్తన చేయాలని ఆలోచించుటకు బదులు వాతావరణమిలా ఉంది కనుక బలహీనమైపోయాను, వాతావరణము మారితే నేను మారిపోతాను, వాతావరణము బాగుంటే స్థితి బాగుంటుందని ఆలోచిస్తారు. కాని వాతావరణాన్ని మార్చేవారెవరు? ఇది మర్చిపోతున్నారు. అందువలన వాతావరణ ప్రభావము మీ పై పడుతుంది.

ఇంకా ఏమంటారంటే, సంబంధీకులు వినరు లేక సాంగత్యము బాగలేదు కనుక శక్తిశాలిగా కావడం లేదని అంటారు. ప్రతి ఆత్మ పాత్ర వేరు వేరుగా ఉంటుందని బాప్ దాదా ముందే వినిపించారు. కొంతమంది సత్యోగుణీ, కొంతమంది రజోగుణీ, కొంతమంది తమోగుణీగా ఉన్నారు. వైదేబీ ఆత్మలు, వైదేబీ డ్రామా అయినప్పుడు అందరినీ ఒకే రకమైన పాత్ర ఉండదు. ఏ ఆత్మదైనా తమోగుణీ లేక అజ్ఞాన పాత్రగా ఉంటే శుభభావన, శుభకామన ద్వారా ఆ ఆత్మకు శాంతి మరియు శక్తులను దానంగా ఇవ్వండి. అంతేకాని ఆ అజ్ఞాన పాత్రను చూచి తమ శ్రేష్ఠ స్థితిని అనుభవము చేయుట ఎందుకు మర్చిపోతారు? మీ స్థితి ఎందుకు

అలజడి అవుతున్నది? సాక్షిగా ఉండి పాత్ర చూస్తూ ఏ శక్తిని దానమివ్వాలో దానినివ్వండి కాని భయపడకండి. మీ సతోప్రధాన పాత్రలో స్థితమై ఉండండి. తమోగుణీ ఆత్మల సాంగత్య రంగు పడుటకు కారణము - సదా తండ్రి శ్రేష్ఠమైన సాంగత్యములో ఉండరు. సదా శ్రేష్ఠ సాంగత్యములో ఉండువారి పై ఏ ఇతర సాంగత్య రంగు ప్రభావము పడలేదు. కనుక నివారణ గురించి ఆలోచించండి.

అంతేకాక మా సంబంధికుల బుద్ధి తాళమును తెరవండి బాబా అని అంటారు. సర్వ ఆత్మల బుద్ధి తాళమును తెరిచే తాళంచెవి పిల్లలకు ముందే ఇచ్చేశారు. కనుక తాళంచెవిని ఎందుకు ఉపయోగించరు? మీ పనిని మీరు మర్చిపోయినందున తండ్రికి కూడా మాటి మాటికీ వారి బుద్ధి తాళం తెరవమని లేక వారి బుద్ధిని పరివర్తన చెయ్యమని జ్ఞాపకం చేస్తారు. సర్వాత్మలకు తండ్రి అయినందున వారు పిల్లల పట్ల సదా కళ్యాణకారిగానే ఉంటారు. అయినా పదే పదే ఎందుకు జ్ఞాపకం చేస్తారు? తండ్రిని కూడా మీ మాదిరి మర్చిపోయేవారనుకుంటున్నారా? చెప్పే అవసరము కూడా లేదు. మీకు మీ హద్దు పాత్ర పై ఎంత గమనము ఉంటుందో అలా తండ్రి కూడా సదా పిల్లల సంబంధములో ఉంటారు. కనుక తండ్రి కూడా పిల్లలను మర్చిపోలేరు. కాని ప్రతి ఆత్మకు తమ తమ సమయములో పాత్ర ఉందని, కొంతమందికి అదిలో, కొంతమందికి మధ్యలో, కొంతమందికి అంత్యములో, కొంతమందికి భక్తిలో, కొంతమందికి జ్ఞానములో పాత్ర ఉందని తండ్రికి తెలుసు. కనుక వీరి తాళం ఎప్పుడు తెరుచుకుంటుంది అని పదే పదే చింతించకండి. కాని తాళం తెరుచుటకు సాధనము - మనసా సంకల్పం ద్వారా సేవ, మీ వృత్తి ద్వారా వాయుమండలాన్ని పరివర్తన చేసే సేవ. మీ జీవితమును పరివర్తన చేసుకొనుట ద్వారా ఆత్మలను కూడా పరివర్తన చేయు సేవ చేసే కర్తవ్యమును నిభాయిస్తూ పోండి. అంతేకాని పదే పదే తాళం తెరవండి అని అడగకండి. మీ తాళం తెరిచాను కనుక వారి తాళం కూడా తెరుచుకుంటుంది. ముఖ్యంగా మాటి మాటికీ చెప్తున్నారు, వ్రాస్తున్నారు - యోగం ఎందుకు కుదరడం లేదు? తాళం ఎందుకు తెరుచుకోవడం లేదు? మాయ ఎందుకు వస్తుంది? ఎక్కువగా ఆలోచిస్తున్నారు. అందువలన మాయకు కూడా చాలా మజాగా ఉంటుంది. మల్లయుద్ధంలో కూడా ఎవరైనా ఒకరు క్రింద పడితే రెండవ వారికి మజా వచ్చి ఇంకా క్రింద పడేసి పైకి ఎక్కువారు కదా. అలాగే మాయ వచ్చినప్పుడు మాయ వచ్చేసింది, ఎందుకు వచ్చింది? అని ఆలోచిస్తారు. అప్పుడు మాయ కూడా మీ భయాన్ని చూసి దాడి చేస్తుంది. అందుకే ముందు కూడా వినిపించాను - మాయ రావలసిందే. మాయ రావడమంటే విజయులుగా చేయుటకు నిమిత్తమృవడం. శక్తుల ప్రాప్తిని అనుభవంలోకి తీసుకు వచ్చుటకు మాయ నిమిత్త కారణంగా అవుతుంది. శత్రువు లేకుంటే విజయులని ఎలా అంటారు? విజయి రత్నాలుగా అగుటకు ఈ మాయ చిన్న-చిన్న రూపాలు నిమిత్తమవుతాయి. అందువలన మాయాజీతులుగా భావించి, విజయి రత్నాలుగా భావించి మాయ పై విజయము ప్రాప్తి చేసుకోండి. మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులు బలహీనులుగా కాకండి. మాయను ఛాలంజి చేసేవారిగా కండి. అచ్చా.

సోదా మోయోజీతోలు సోదా జగ్గీజీతోలు ఆయ్యోవారికి, వాతావరణాన్ని తేమ సోమర్ల వృత్తి ద్వారా సోతర్లద్వారాగా చేయవారికి, శ్రేష్ఠ తండ్రి సోగ్గోత్తేమ ద్వారా అనేక మోయోజీ సోగ్గోత్తే దోషముల సోదా ధోరణిగా ఉండవారికి, సోదా జ్ఞాన స్వరూపము, శక్తి స్వరూపములో స్థితమై ఉండవారికి ఇటువంటి సోదా విజయిరత్నాలుగా

బాప్ డాడా యోడెక్కో షేరియో సేషేస్తే.

పాట్లలతో - సంగమ యుగములో అత్యంత పెద్ద ఖజానా ఏది? - 'అతీంద్రియ సుఖము'. ఇది మరి ఏ యుగములోనూ ప్రాప్తించదు. సత్యయుగములో కూడా అతీంద్రియ సుఖమును వర్జించరు. ఈ అతీంద్రియ సుఖము ఇప్పటి ఖజానాయే. ఈ ఖజానాను అనుభవం చేస్తున్నారా? ఏదైతే చాలా ఫస్ట్ క్లాస్ గా ఉంటుందో, చాలా బాగుందనిపిస్తుందో దానినెప్పుడూ మరిచిపోరు. అతీంద్రియ సుఖము అతిగొప్ప మంచి ఖజానా. కనుక సదా గుర్తొందాని. స్మృతి అనగా అనుభవములోకి వచ్చుట. అనుభవములో ఉండువారు ఇంద్రియ సుఖముల వైపు వెళ్లరు, ఎవరు సదా అతీంద్రియ సుఖములో ఉండరో, వారు ఇంద్రియ సుఖముల వైపు ఆకర్షింపబడరు. ఇంద్రియ సుఖముల అనుభవముంది కదా. అది అల్పకాలిక సుఖము, అందులో కూడా దుఃఖము నిండి ఉంది. ఈ రోజులలో చేదు మందు పై తీసి పొర అంటించినట్లు ఈ ఇంద్రియ సుఖము కూడా పైకి సుఖముగా కనిపిస్తుంది కాని నిజానికి అది ఏమిస్తుంది? దుఃఖమిస్తుందని తెలిసి కూడా దానికెందుకు ఆకర్షితులవుతారు?

సదా స్వయంను విశేష పాత్రధారులమని భావించి పాత్ర చేస్తున్నారా? విశేష పాత్రధారుల ప్రతి నటన విశేషంగా ఉంటుంది. అలా మీరు చేసే ప్రతి పని పై అంత అటెన్షన్ ఉందా? ఏ కర్మ కూడా సాధారణంగా ఉండరాదు. సాధారణ ఆత్మలు ఏ పని చేసినా దేహాభిమానముతో చేస్తారు. విశేష ఆత్మలు దేహి-అభిమానులై కర్మలు చేస్తారు. ఆత్మాభిమానులై పాత్ర చేసేవారి రిజల్టు ఎలా ఉంటుంది? వారు స్వయం సంతుష్టముగా ఉంటారు, అందరూ వారితో సంతుష్టంగా ఉంటారు. పాత్రను బాగా అభినయిస్తే చూచేవారు 'ఓన్సె మోర్/Once More(మరోసారి)' అని సంతోషంగా అరుస్తారు. అందరినీ సంతుష్టపరచుట అనగా ఓన్సె మోర్ అనిపించుకొనుట. కేవలం మిమ్ములను మీరు సంతుష్ట పరచుకొనుట పెద్ద మాటేమీ కాదు. 'స్వయం సంతుష్టముగా ఉండి ఇతరులను కూడా సంతుష్టపరచండి' - ఇది మీ స్లోగన్. అయితే దేహి-అభిమానులై విశేషమైన పాత్ర చేసినప్పుడే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఇటువంటి పాత్ర చేయుటలో మజా ఉంటుంది. సంతోషము కూడా లభిస్తుంది.

సదా 'మాస్టర్ సర్వశక్తివంతుడను' అను శ్రేష్ట స్వమాన పృథిలో ఉంటున్నారా? అన్నిటికంటే శ్రేష్ట స్వమానమేది? 'మాస్టర్ సర్వశక్తివాన్'. ఎవరైనా పెద్ద ఆఫీసరు గాని, రాజుగాని వారి సీటు పై స్థితిమై ఉంటే వారిని ఇతరులు కూడా గౌరవిస్తారు. సీటు పై లేకుంటే వారి ఆజ్ఞను ఎవరూ గౌరవించరు. అలాగే మీరు మీ స్వమాన సీటు పై లేనంతవరకు మాయ మీకు సరెండర్ కాదు. ఎందుకంటే సీటు పై లేరని దానికి తెలిసిపోతుంది. సీటు పై సెట్ అగుట అనగా స్వయంను మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులుగా భావించుట.

సంగమయుగము ప్రత్యక్షఫలమునిచ్చే యుగము. సత్యయుగములో సంగమయుగ ఫలమే కొనసాగుతుంది. ఈ యుగములో ఒకటికి పదమూరెట్లు ఫలము లభిస్తుంది. కేవలం ఒకసారి "నేను తండ్రికి చెందినవాడను" అని సంకల్పము చేస్తే, దీని ఆధారముతో అనేక జన్మలకు ఫలము ప్రాప్తి అనుభవమవుతూ ఉంటుంది. ఒకసారి నేను మాస్టర్ సర్వశక్తివంతుడను అని సంకల్పం చేస్తే మాయాజీతులుగా, విజయులుగా అయ్యే నషా అనుభవమవుతుంది. ప్రత్యక్ష ఫలము ఈ యుగములోనే

అనుభవమవుతుంది. విత్తనము నాటితే ఫలము వస్తుంది కదా. అలా సంకల్పము చేయుట లేక పురుషార్థము చేయుట బీజము వంటిది. అందుకు ఫలితము ఒకటికీ పదమరెట్లు లభిస్తుంది. అందుకే సంగమ యుగమునకు ఇంత మహిమ ఉంది. అన్నిటికంటే గొప్పది సంగమయుగ ఫలము. ఎందుకంటే ఈ యుగములో స్వయం తండ్రే ప్రత్యక్ష రూపములో లభిస్తారు. పరమాత్మ కూడా సాకార మనుష్య రూపములో మిలనము చేయుటకు వస్తారు. ఈ ఫలములో అన్ని ఫలములు లభిస్తాయి. అచ్చా.

పరదానము:- “ గీతా పాఠమును చదివి - చదివించేనప్టోమోహ స్మృతి స్వరూపభవ ”

గీతా జ్ఞానములో మొదటి పాఠము ‘అశరీరి ఆత్మగా కండి.’ చివరి పాఠము నప్టోమోహ స్మృతి స్వరూపులుగా కండి. మొదటి పాఠము - విధి(పద్ధతి), చివరి పాఠము - విధి ద్వారా సిద్ధి. కనుక ఏ సమయమైనా మొదట స్వయం ఈ పాఠమును చదివి తర్వాత ఇతరులకు చెప్పండి, చదివించండి. మీ శ్రేష్ఠ కర్మలను చూచి అనేకాత్మలు శ్రేష్ఠ కర్మలు చేసి తమ భాగ్య రేఖను తయారు చేసుకోగలిగే శ్రేష్ఠ కర్మలు చేయండి.

సెలీగ్స్:- “ పరమాత్మ స్నేహములో లీనమై ఉంటే శ్రమ నుండి ముక్తులైపోతారు ”

